

INSEMNAȚI LITERARE

După întreruperea din timpul verii, SBURĂTORUL LITERAR reapare cu aceiași directivă și cu aceiași colaboratori.

Duiliu Zamfirescu. Publicând una din scrisorile lui Duiliu Zamfirescu, revista *Con vorbirile literare* face un apel către toți cei ce au corespondență de la răposatul romancier pentru a-i o comunica spre publicare. Publicăm și noi o scriere, în care scriitorul se zugrăvește destul de caracteristic:

Odobesti 21 Novembre 1911

Stimate Domnule Lovinescu,

Întorcându-mă la față, am putut ceta în liniște studiul D-voastre a-supra a 4 din romanele mele. Îmi pare rău că nu v-ați întins și a-supra celorlalte, Anna și mai cu seamă Lydda.

Așa cum e pusă chestiunea — adică dovada de făcut contra oamenilor de rea credință sau pentru cei ce nu au cedit lucrările mele, că aceste lucrări nu sunt nicăi antinaționaliste nici antiardeleniste — ea e tractată cu mare competență. Bine că se mai găsesc și oameni de treabă, care să nu fie terorizați de comitetul arivistilor dela Iași!..

După cât am înțeles, însă, D-v. și dat dovadă nu numai de curagiu, față de oameni nesinceri, ci și de dezinteresare, față de naivii dela Românul, respingând colaborarea remunerată la ziariul de peste munți.

Eu apreciez foarte mult această

bărbătească hotărâre de a nu ceda din convingerile noastre, atunci când simțim că se comite o nedreptate sau se atacă adevărul. Dacă ar fi mai multă lume curată la suflet, s-ar trăi mai ușor. Dar minciinii, arivisti, toți acei ce au înțeles că prin teroare se poate ajunge încă departe în fața românească; sunt legați între ei, și ca atât mai strâns, cu cât sunt mai lipsiți de talent. Firește că talentele adevărate străbat întotdeauna; dar uneori ele străbat tărziu, și adesea le iau înainte îndrăzneții fără talent, ce sintetizează un moment politic sau economic.

Eu, personal, nu mă tem de nimeni, decât de propria mea conștiință. Căți oameni pot zice același lucru? Din nenorocire foarte puțini. D-l Stere se ascunde după Nicanor și mușcă de unde poate. Pantelimon e mai subțire la obraz.

Mă uit împrejur și mă însășită de cătă lașitate văd. Lașitate, plătitudine, încovăire de săra spinării, minciună și lipsă de lealitate. Asta este marfa cu care se speculează în piață. Așa că, chiar atunci când cineva nu împărtășește în toate politica unui bărbat ca Primul Minister de astăzi, D-l Carp răsare deodată, din mulțimea asta de pleures, că o raritate și o frumusețe morală incomparabilă.

Vă rog dar să știți că eu pun foarte mare preț pe un om care mai degrabă renunță la o leață decât la o convingere; să știți și să luați notă.

Al D-v. foarte obligat

Duiliu Zamfirescu.